

PUNT DE VISTA

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

Conselldelectors:

Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Xavier Graset

Tal qual

No ho atrapes mai tot. De la setmana del llibre, els amics d'Adesiara em tenien a punt un exemplar de *Tal qual*, de Paul Valéry (1871-1945). La gent el devorava a peu de parada mateix, com efecte crida d'una piulada del president Torra que havia celebrat aquesta fita editorial a les xarxes.

Poca broma, que el text de Valéry hauria de ser a totes les cases, i encara que el poeta va escriure aquest seguit de reflexions, aforismes, idees sobre l'home, l'estupidesa, la civilització, els nostres límits, la literatura, la pintura, la música i les arts en general en vuit quaderns per no ser llegits, el cert és que fer-ho és una autèntica festa. I tenir-ho traduït en català per Antoni Clapés, i amb una introducció de Jordi Marrugat, encara més. Perquè t'expliquen aquest lligam entre poesia i pensament, el mateix que establia fa tres dies Enric Casasses en l'arrencada de la Biennial de Pensament de Barcelona. I les seves estades a Catalunya, primer el 1924 convidat per la Mancomunitat, passant per l'Ateneu i el PEN Club, i anys més tard quan era un intel·lectual capdavanter de la cultura europea. El diumenge 7 de maig del 1933 va assistir a la festa dels Jocs Florals on Carner rebria la Flor Natural. Però a banda del seu rastre que ens situa en els debats de l'època, el millor és deixar-se anar en la lectura d'aquests pensaments, que no fan altra cosa que generar més pensament. Per posar-ne un exemple: "La política és l'art d'impedir a les persones barrejar-se amb allò que els importa." Feu vosaltres mateixos el vostre rumb, i feu que aquesta festa sigui preceptiva.

EDITORIAL

El suport al sector de la restauració

Les noves restriccions aprovades pel govern per frenar la segona onada de l'epidèmia de Covid-19 i avalades ahir per la justícia són un cop per a tota la societat, però perjudiquen molt especialment el sector de la restauració, posant en perill la supervivència d'empreses i llocs de treball. La situació és extremadament difícil, perquè l'evolució de la pandèmia obliga a actuar amb aquesta determinació i contundència, i tant els responsables de Salut com els experts en la matèria avisen que no n'hi haurà prou amb els quinze dies de vigència de les mesures per controlar la transmissió social del virus i evitar una nova saturació del sistema de salut. En aquest sentit, el tancament de bars i

restaurants no responsabilitza el sector ni aquells qui hi operen; el que fa és treure de l'equació un dels principals escenaris de contacte social i de relaxament de l'actitud prudent que tota la població ha de mantenir per no contribuir a l'expansió del virus. Les mesures adoptades busquen òbviament la reducció efectiva del contacte social, però en el fons són una advertència seriosa a la ciutadania, que la situa mentalment a un pas d'un nou confinant si la situació no fa un gir important en les pròximes setmanes.

El govern hauria pogut justificar amb més precisió les mesures i les diferents afectacions, però en definitiva ha respost a la seva responsabilitat

amb la salut pública, i el que cal ara és que respongui amb la mateixa diligència i responsabilitat a les urgències que la seva decisió provocarà en un sector tan important. El vicepresident Aragonès va anunciar una partida de 40 milions d'euros, que l'executiu aprovarà dimarts que ve, però és imperatiu que aquests ajuts arribin amb immediatesa, amb transparència i amb suficiència als diferents actors del sector per pal·liar les pèrdues i evitar que es perdin llocs de treball. I és necessari també que el govern espanyol, més enllà d'elogiar les mesures, garanteixi que el mecanisme dels ERTO funcionarà correctament i no deixarà desprotegits treballadors i empreses.

La foto

La Sagrera eterna. L'obra més important de Barcelona pel que fa a comunicacions i urbanisme, malgrat la llarga llista de retards i incompliments, va agafant forma lentament ■ J. LOSADA

La frase del dia

Salvador Illa

MINISTRE DE SANITAT

“Això no se soluciona en quinze dies. Aquestes dues setmanes seran fosques. I si tot va bé, els pròxims cinc o sis mesos seran complicats”

De set en set

Com que entenc que la situació és molt complicada i suposo que els mateixos governants senten impotència mentre decideixen sota pressió, no m'atreveixo a criticar de manera absoluta en públic (i ni tan sols en privat) les noves mesures del govern de la Generalitat per contenir la propagació del coronavirus mentre va convertint-se en realitat la llargament anunciada segona onada. Com puc dir alguna cosa conclusiva i contundent des de la ignorància sobre el tema? Puc pensar que la informació mai no sembla prou clara. I balbucejar que algunes mesures poden semblar improvisa-

Delació

Imma Merino

des, contradictòries i fins i tot més fàcils que d'altres: ho és més limitar les classes a la universitat, perquè els seus estudiants tenen una edat per campar-la sols, que a les escoles i els instituts; i també tancar bars i restaurants que intervenir en altres sectors.

Tanmateix, com que tinc poc espai, en lloc de balbucejar, agafo forces per exclamar que m'esgarrifa la invitació a la delació formulada pel conseller d'Interior, Miquel Sàmper. Què és això d'animar a denunciar els veïns que reuneixin més de sis persones o que, posem per cas, convidin a dinar gent que no forma part de la seva "bombo-

lla"? Amb sentit de la responsabilitat per intentar no contagiar i contagiar-se, la majoria hem acceptat normes excepcionals que limiten les llibertats individuals i col·lectives. Això amb el temor que l'excepció es converteixi en norma en societats cada cop més controlades. A més, volen que fem espies i vigilants dels nostres veïns? Hem de veure el veí com un enemic de qui desconfiar? Quina mena de venjances veïnals poden desencadenar-se? N'és conscient el conseller i el govern que inciten a un comportament propi de feixismes i altra mena de règims totalitaris? M'atreveixo a dir que això és molt perillós.